

Følelse af, at man gerne vilde bort fra det hidtidige, hvorefter Staten kunde komme til at betale Pensioner til Folk, paa hvis Ansættelser, Antal og Lønninger den bevilgende Myndighed ikke havde eller kunde have nogen Indflydelse. Jeg udtalte da baade under Konferencen i Finansudvalget om Sagen og her i Tinget, at jeg kunde tænke mig en Ordning, hvorefter Statskassen befriedes for den Forpligtelse, den hidtil har haft eller i hvert Fald følt, ved aarligt at give et Tilskud til en Pensionskasse paa Vilkaar af, at Civillisten fremtidig overtog Pligten til at pensionere. Denne Tanke fik Tilslutning i al sin Almindelighed, og det er paa dette Grundlag, jeg har udarbejdet det foreliggende Forslag. Det angaar altsaa fremtidige Hofpensioner; Pensionerne i Anledning af det sidste Tronskifte have vi afgjorte ved den vedtagne Lov.

For at finde et Grundlag for, hvor stort det Tilskud skulde være, som Statskassen aarlig skulde give til en saadan Pensionskasse, for at det skulde ækvivalere de Byrder, Statskassen hidtil har paataget sig, har jeg ladet foretage nogle Beregninger. Det har da vist sig, at hvis man i Frederik den VII's Tid aarlig havde henlagt et Beløb af 42,823 Kr. 13 Øre og i Christian den IX's Tid et Beløb af 10,381 Kr. 38 Øre, vilde man derved have tilvejebragt en Kapital, der havde svaret til de Forpligtelser, Statskassen har haft eller har efter de to Tronskifter. Naar man saa tager Hensyn til de to afdøde Kongers Regeringstid, kommer man til det Resultat, at der gennemsnitligt i den Tid burde være udredet et Beløb af ca. 20,000 Kr. af Statskassen, for at det skulde have vejret op mod de Forpligtelser, Statskassen har faaet ved de vedtagne Pensionslove. Hertil maa imidlertid lægges et Beløb for de Understøttelser, der sædvanmæssigt ere blevne bevilgede paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven til Enker og Børn efter dem, der saaledes have været erkendte pensionsberettigede. Jeg skal minde om, at dette Ting altid har følt sig moralsk forpligtet til at bevilge saadanne Understøttelser. Det Beløb kan man ikke nøjagtigt opgøre, men jeg har anslaaet det til med et rundt Tal at være 5,000 Kr. Jeg kommer saaledes til Tallet 25,000 Kr. Den fremtidige Ordning skulde da være den, at Statskassen aarlig udredede et Tilskud af 25,000 Kr., der gik til en Pensionskasse under Civillisten, og at derefter ved fremtidige Tronskifter den ny Civilliste havde Forpligtelse til at ud-

rede alle Pensioner og Understøttelser, der matte være en Følge af Tronskiftet. Det er dette, Forslaget gaar ud paa, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Forhandlingen genoptoges.

Berntsen: Under Mødet i Gaar tillod jeg mig at begære Ordet for at fremsætte nogle faa Bemærkninger i Anledning af enkelte af de foreliggende Ændringsforslag. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har atter i Aar med sine Meningsfæller stillet Forslag om at forhøje Statens Bidrag til Aftenskoleundervisningen. Jeg beundrer den Virtuositet, hvormed det ærede Medlem Aar for Aar motiverer disse Forslag. I Fjor var det Hovedargumentet for det ærede Medlem, at Lærerne vare saa slet lønnede, og derfor burde man sørge for at forbedre deres Lønninger ved ogsaa at stille et større Beløb til Raadighed for de Lærere, der ville holde Aftenskole. Dette Argument har det ærede Medlem ikke rørt ved i Aar, formodentlig fordi der foreligger Forslag om en ny Lønningslov for Lærerne, og da dette Forslag formodentlig vil blive gennemført i denne Rigsdagssamling, vil der heller ikke være Anledning for det ærede Medlem til at benytte dette Argument. Derimod har det ærede Medlem i Aar fundet paa et nyt. Det ærede Medlem har gjort den Erfaring, at der ude paa Landet var megen Raahed og Vankundighed.

Jeg ved nu ikke, hvorfor det ærede Medlem gaar ud paa Landet for at lede efter disse sørgelige Egenskaber. Jeg tror sandelig, de findes lige saa godt i Byerne som paa Landet og navnlig i en By som København og i de store Stæder; der vil man jo ikke gaa mange Skridt, før man finder adskillige Udslag af Raahed og Vankundighed. Det ærede Medlem havde maaske dog ogsaa en Fornemmelse af, at det var en haard Beskyldning mod Landbefolkningen, og trak derfor lidt i Land